

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.771/2011/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Halasy Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek - a Jutasi & Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szalay Péter ügyvéd) által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság (Szegedi Törvényszék) 2010. január 15. napján kelt 2.P.21.292/2009/27. számú ítélete ellen az alperes 29. és 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, azt **részben** és akként **változtatja meg**, hogy az alperes által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 42 000 (negyvenkettőezer) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja, egyben utasítja az elsőfokú bíróságot a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereset elbírálására.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38 000 (harmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 72 000 (hetvenkettőezer) Ft másodfokú eljárási illetéket az alperes köteles megfizetni a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes az 1984. december 28. napján kelt szerződéssel bérbe vette az önkormányzati tulajdonban álló **(település neve, ingatlan címe)** szám alatti nem lakás céljára szolgáló helyiséget. Miután a bérbeadói jogokat gyakorló **(I.)** Zrt-vel a bérleti díj összegében megegyezni nem tudtak, a bérbeadó a bérleti szerződést 2006. június 29. napján felmondta, majd a Szegedi Városi Bíróság előtt 4.P.22.364/2007. számon

helyiség kiürítése iránt keresetet terjesztett elő az alperessel szemben. Az alperes védekezésésként a felmondás érvénytelenségére hivatkozott. Előadta, hogy a bérlemény jelenlegi állapota az általa végeztetett jelentős beruházások eredményeként alakult ki, ezt a bérbeadó a bérleti díj megállapítása során figyelmen kívül hagyta, s emiatt nem jött létre köztük megállapodás. Álláspontja szerint a bérbeadó felmondási jogát a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeivel ellentétesen gyakorolta.

A perben az **(I.)** Zrt. jogi képviselőjeként a felperes járt el. A per időtartama alatt, 2007. november 26. napján a felperes irodájában jelen per felperese és alperese a bérleti jogviszonnyal kapcsolatos jogvita tárgyában megbeszélést tartottak. Az itt elhangzottakról az alperes a felperes tudta és hozzájárulása nélkül hangfelvételt készített, és azt 2008. november 18. napján a Szegedi Városi Bíróság előtt az ingatlan kiürítése iránti perben tartott tárgyaláson bizonyítékként csatolta. A tárgyaláson az **(I.)** Zrt. képviselőjében eljáró felperest **(ügyvéd neve)** ügyvéd helyettesítette, aki - tekintve, hogy a felperes nem járult hozzá a hangfelvétel készítéséhez - ellenezte annak meghallgatását, és vitatta valódiságát. Az alperes a hangfelvételt - a periratokhoz való csatoláson túl - megküldte a Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzat Városrendezési Tulajdonosi és Lakásügyi Bizottság tagjainak, a **(napilap neve)** című napilap újságírójának, továbbá a Debreceni Városi Ügyészségnek, ahol egyidejűleg feljelentette a felperest. A feljelentés alapján az ügyészség zsarolás büntette miatt nyomozást rendelt el.

A szegedma.hu című internetes újság 2009. december 10-i számában „Kis és nagyhalak önkormányzati bérlemények hálójában” címmel cikk jelent meg az alperes és az **(I.)** Zrt. bérleti jogvitájáról. A cikkíró beszámolt arról, hogy az alperes feljelentése folytán a Debreceni Városi Ügyészség zsarolás büntettének megalapozott gyanúja miatt folytat nyomozást jelen per felperese, mint az **(I.)** Zrt. jogi képviselője ellen. Az internetes újság közzétette a felperes nyilatkozatát is, miszerint a „valótlan adatokat tartalmazó feljelentés” nyomán indult nyomozásban nem szerepel gyanúsítottként, a nyomozás elrendelésének az indoka, hogy a feljelentő őt alaptalan vádakkal illette. Előadta továbbá, hogy az ügyészséghez dokumentumokat csatolt, amelyben „taglalja, hogy ... miként csúsztat és állít folyamatosan valótlanságot” az alperes.

A felperes módosított keresetében kérte megállapítani, az alperes azzal, hogy a hozzájárulása nélkül hangfelvételt készített és azt felhasználta, megsértette a Ptk. 80. §-ában védett személyhez fűződő jogát. Kérte továbbá az alperes további jogsértéstől való eltiltását, illetőleg a hangfelvételt tartalmazó kazetták megsemmisítésére kötelezését. Ezt meghaladóan kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a Városrendezési, Tulajdonosi és Lakásügyi Bizottság tagjai részére megküldött levelében tett valótlan tényállításaival megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát és kérte az alperest a további jogsértéstől eltiltani. Ez utóbbi keresetétől a későbbiekben elállt, az alperes azonban ahhoz nem járult hozzá.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes hozzájárulása nélkül készítette a hangfelvételt. Védekezése szerint ezzel az volt a célja, hogy a polgári perben bizonyítani tudja, miszerint az **(I.)** Zrt. a felmondás jogát visszaélészerűen, a jóhiszeműség elvével ellentétesen gyakorolta, azért, mert ő (az alperes) nem volt hajlandó elfogadni a megemelt bérleti díj összegét. Álláspontja szerint e tényt más módon bizonyítani nem tudja, ezért a hangfelvétel készítése nem jogsértő.

Viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a felperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. A felperes jogsértő magatartását egyrészt abban jelölte meg, hogy a Szegedi Városi Bíróság előtt a helyiség kiürítése iránti perben tett nyilatkozatával kétségbe vonta a hangfelvétel valóságtartalmát, ezzel a kijelentésével ugyanis azt a látszatot keltette, hogy ő hamis hangfelvételt csatolt, s ezáltal valótlan tartalmú bizonyítékot kíván felhasználni. Másrészt arra alapította viszontkeresetét, hogy a felperes valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, amikor a szegedma.hu internetes portálon azt adta elő, miszerint ő (az alperes) a Debreceni Városi Ügyészséghez benyújtott feljelentésében valótlan tényeket közölt, illetőleg csúsztatott.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a Szegedi Városi Bíróság előtt folyó ügyben az alperes által kifogásolt nyilatkozatot nem ő, hanem az **(I.)** Zrt. képviselőjében eljárva **(ügyvéd neve)** ügyvéd tette, tartalmát tekintve pedig a nyilatkozat a csatolt bizonyíték bizonyító erejét vonta kétségbe, amelyre a Pp. az ellenérdekű fél számára lehetőséget biztosít, azaz a jogi képviselő kijelentése nem az alperes személyére vonatkozó tényállítást tartalmaz. A szegedma.hu című internetes újságban közzétett nyilatkozatával kapcsolatos viszontkeresetet annak késedelmes előterjesztésére hivatkozással kérte elutasítani.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát, amikor 2007. november hónap 26. napján a beszélgetésüket a felperes hozzájárulása nélkül rögzítette és felhasználta. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, és elrendelte az alperes birtokában lévő hangfelvétel-másolatok azonnali megsemmisítését. Az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 75.000,- Ft perköltséget, továbbá az államnak 42.000,- Ft le nem rótt eljárási illetéket. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy hangfelvételnek az erre jogosult hozzájárulása nélkül történő készítése és felhasználása csak abban az esetben nem tekinthető jogsértőnek, ha a felvételt készítő fél a peres eljárásban a valós tényállást más módon igazolni nem tudja. Az alperes a helyiség kiürítése iránti perben a védekezését arra alapította, hogy a felmondás azért jogszerűtlen, mert a bérbeadó nem reális mértékű bérleti díjat állapított meg. Ennek bizonyításához azonban a hangfelvétel szükségtelen, a reális bérleti díj összegét ugyanis az alperes szakértői bizonyítás útján tudja igazolni, ahogyan arról a per bírósága tájékoztatta is. Emellett álláspontja szerint az alperes a felmondás indokolatlanságát tanúkkal is bizonyítani

tudná, ebből következően a hangfelvétel készítésének és felhasználásának a célja nem lehet az igazság kiderítése, ezért a jogsértést megállapíthatónak találta. Rámutatott továbbá, hogy az alperes a hangfelvételt nemcsak a polgári perben használta fel, hanem harmadik személyek számára is hozzáférhetővé tette azt, az ily módon történő felhasználás pedig a fentiekől eltekintve is megvalósítja a jogsértést. A jogsértés megállapításán túl a kereseti kérelem szerint rendelkezett a további jogkövetkezmények alkalmazásról.

A viszontkereset elutasítása kapcsán elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a per tárgyalásán a sérelmezett kijelentést tevő jogi képviselő nem a saját nevében, hanem az **(I.) Zrt.** képviseletében eljárva tette meg nyilatkozatát, másrészt a nyilatkozó nem a felperes, hanem az őt helyettesítő **(ügyvéd neve)** ügyvéd, így az alperes a viszontkeresetben megjelölt igényét a felperessel szemben nem érvényesítheti. Kifejtette továbbá, hogy az alperes által sérelmezett nyilatkozat tartalmát tekintve akként értelmezendő, hogy a jogi képviselő a felvétel, mint bizonyítási eszköz bizonyító erejét vonta kétségbe arra is tekintettel, hogy az jogsértő módon készült, erre pedig a Pp. rendelkezései lehetőséget biztosítanak. Az internetes újságban megjelent, s a viszontkereset tárgyát képező felperesi közlést a maga összességében akként értelmezte, miszerint a felperes tagadta, hogy a feljelentésben foglalt bűncselekményt elkövette, és előadta, hogy az ezzel kapcsolatos védekezését okiratokkal támasztotta alá. E felperesi kijelentések pedig az alperes személyére nézve jogsértő állítást nem tartalmaznak.

Utalt arra, bár a felperes formálisan jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítása iránt is terjesztett elő keresetet és a per során úgy nyilatkozott, hogy ettől elállt, valójában azonban eredeti kereseti kérelmétől részben sem állt el, mivel álláspontja szerint a felperes keresete mindvégig a jogsértés megállapítására, az alperes további jogsértéstől való eltiltására, illetve a jogsértés tárgyának megsemmisítésére irányult. Azok a tényelőadásai pedig, amelyek kapcsán az elállást tartalmazó nyilatkozatot tette, valójában a kereseti kérelem alapját képező tényállás tekintetében tett olyan módosító nyilatkozatként értékelendők, amelyekkel kapcsolatban a későbbiekben már nem kívánt igényt érvényesíteni.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és viszontkeresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, a helyiség kiürítésére irányuló perben az eljáró bíróságtól kérte a felperes tanúkénti meghallgatását a hangfelvétel által is rögzített megbeszélés tartalmáról, a bíróság azonban megtagadta e bizonyítási indítvány teljesítését, ezért kényszerült a hangfelvétel csatolására. Hangsúlyozta, ugyancsak méltányolható érdeke fűződött a hangfelvétel tartalmának

a Városrendezési Tulajdonosi és Lakásügyi Bizottság tagjaival történő megismertetéséhez, miután tartani lehetett attól, hogy a felperes a bizottságot nem a valóságnak megfelelő módon tájékoztatja a jogvitát illetően. Sérelmezte, hogy a bíróság a jogsértést úgy állapította meg, hogy a hangfelvétel tartalmát nem tette a per tárgyává. Kifogásolta, hogy indítványa ellenére nem idézte meg a felperest személyes megjelenés kötelezettségével, ezzel megakadályozta, hogy olyan kérdéseket tegyen fel neki, amelyek segítségével bizonyítani tudta volna, miszerint a hangfelvétel nélkül nincs esélye arra, hogy az **(I.) Zrt.** erőfölényével szemben a valós tényállást bizonyítsa. Kiemelte, hogy a szegedma.hu internetes honlapon közzétett nyilatkozattal összefüggésben előterjesztett viszontkeresetre a felperes érdemben nem nyilatkozott, csupán annak elkésettségére hivatkozott, így álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ebben a kérdésben nem hozhatott volna érdemi döntést. Véleménye szerint tévesen is értelmezte az elsőfokú bíróság a felperes kijelentését. Hangsúlyozta, iratellenes az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy **(ügyvéd neve)** az **(I.) Zrt.** képviselőjében járt el, ugyanis az önkormányzat képviselője volt az adott perben, másrészt nem a megbízója nevében nyilatkozva vitatta a hangfelvétel valóságát, hanem kifejezetten a felperessel történt telefonos egyeztetést követően nyilatkozott így. Nem fogadható el az az ítéleti megállapítás sem, miszerint e kijelentéssel a bizonyítási eszköz bizonyító erejét vonta kétségbe. Idézte a „valódi” kifejezés értelmező szótár szerinti jelentését, amelyből álláspontja szerint egyértelműen következik, hogy a felperes a hangfelvétel hamisítatlan voltát vonta kétségbe. Érvelése szerint jelen perben a bíróság nem foglalhatott volna állást abban a kérdésben, hogy a helyiség kiürítése tárgyában folyamatban lévő perben milyen bizonyító erővel bír a perbeli hangfelvétel. Rámutatott arra, hogy a kiürítési per bíróságához benyújtott felvétel nincs a birtokában, így annak megsemmisítésére nincs lehetősége, másrészt az ítélet végrehajtása elzárná a bizonyítástól. Utat arra, hogy a felperes nem tette a per tárgyává azt az alperesi magatartást, hogy a hangfelvételt az újságírónak is átadta.

Tévesnek minősítette az elsőfokú bíróságnak a felperes jóhírnév megsértése iránt előterjesztett keresetével, illetőleg az attól való elállással kapcsolatos okfejtését. Hangsúlyozta, a felperes a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását is kérte, majd kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy e keresetétől eláll. Kiemelte, azért nem járult hozzá az elálláshoz, mert érdekében áll, hogy az ezzel kapcsolatos jogvita lezáruljon, és a per tárgyává tett kereset res iudicátává váljék.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban általa előadottakat, az alperesi fellebbezésre reagálva pedig hivatkozott a 15/2000. (III.31.) Kgy. rendelet azon rendelkezésére, miszerint a jogcím nélkülivé vált helyiséghasználó akkor válhat a helyiség bérlőjévé, ha a bérbeadóval megállapodott a fizetendő bérleti díjban. A bizottság e jogszabályi rendelkezés alapján hozza meg döntéseit, nem pedig az általa adott tájékoztatás

alapján, ezért nem fogadható el a hangfelvétel ily módon történő felhasználásának jogszerűségére vonatkozó alperesi előadás. A viszontkeresetet érintő fellebbezési érvelés

kapcsán hivatkozott arra, hogy a feljelentés ellene zsarolás bűncselekménye miatt történt, s tekintve, hogy azt nem követte el, az alperes feljelentése nyilvánvalóan valótlanságot tartalmaz.

Az ítélet tábla a per tárgyalását Pf.II.20.165/2010/4. számú végzésével a Szegedi Városi Bíróság előtt 4.P.22.364/2007. szám alatt folyamatban lévő per jogerős befejezéséig felfüggesztette. A Szegedi Városi Bíróság az említett pert 4.P.21.319/2011/4. számú 2011. július 4. napján jogerőre emelkedett végzésével a peres felek közös kérelmére megszüntette.

A folytatódó másodfokú eljárásban az alperes fellebbezését, a felperes fellebbezési ellenkérelmét változatlanul fenntartotta.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a helyiség kiürítése iránti per megszüntetésére irányuló kérelem alapja az volt, hogy a felek peren kívül megegyeztek, a bérbeadó erre irányuló döntését pedig a jelen per tárgyát képező hangfelvétel tartalma alapozta meg. Erre vonatkozóan okirati bizonyítékot csatolt.

A felperes előadta, hogy az ellene az alperes feljelentése folytán zsarolás bűncselekmény miatt indult büntető eljárás jogerősen befejeződött a felmentésével.

Az elsőfokú ítéletnek a viszontkeresetet és a keresetet érdemben elbíráló rendelkezéseit támadó fellebbezés alaptalan.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. Amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan hivatkozott, a más hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti (Ptk. 80. § (1) bekezdés). A hangfelvétellel való visszaélés megvalósulhat a felvétel engedély nélküli készítésével, felhasználásával, továbbá nyilvánosságra hozatalával is (Ptk. 80. § (2) bekezdés). Nem vitás, hogy az alperes a perbeli hangfelvételt a felperes hozzájárulása nélkül készítette és használta fel. Az a védekezése, miszerint erre azért kényszerült, hogy az ellene indult helyiség kiürítésére irányuló perben bizonyítani tudja a felmondási jog visszaélésszerű gyakorlását, illetve, hogy az önkormányzati vagyonnal való mikénti gazdálkodásról informálja a lakásügyi bizottságot és a lakosságot, nem fogadható el. Kétségtelen, hogy az alperest a bérlemény kiürítésére irányuló perben megillette a védekezés joga, mint a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog részjogosítványa (Alkotmány 57. §, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés). Ugyancsak megillette az alperest az ún. információszabadság keretében az önkormányzati vagyonnal való gazdálkodást érintő információk, mint közérdekű adatok terjesztésének joga (Alkotmány 61. § (1) bekezdés, Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdés). Ezeknek a jogainak a gyakorlása azonban összeütközésbe került a felperes hangfelvételhez

fűződő jogával, amely - mint az emberi méltóság részét képező személyiségi jog - ugyancsak alkotmányos védelemben részesül (Alkotmány 54 § (1) bekezdés, Alaptörvény II. cikk). Az Alkotmánybíróság - Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében kodifikált - gyakorlata szerint alapjogi kollízió esetén az egyik alapvető jog védelme és érvényesülése akkor teheti jogszerűvé egy másik alapvető jog megsértését illetve korlátozását, ha ez feltétlenül szükséges, azaz az adott alapjog érvényesülése és védelme más módon nem érhető el, továbbá, ha a korlátozás illetve az okozott sérelem arányban áll annak a hasznával, az elérni kívánt cél fontosságával (30/1992 (V.26.) AB határozat, 39/2007 (VI.20.) AB határozat). Ennek megfelelően nem minősül visszaélésnek a képmás vagy hangfelvétel készítése vagy felhasználása, amennyiben arra közvetlenül fenyegető, vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a képmás vagy hangfelvétel készítése avagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet (BDT. 2011.2442.). A fentiekből következően a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy a helyiség kiürítése iránti perben védekezéshez való jogának érvényesítését más módon, mint a hangfelvétel felhasználásával nem tudta volna elérni. Erre vonatkozó kétséget kizáró bizonyítékul azonban csak az említett perben hozott érdemi döntés szolgálhatott volna. Ez volt az alperes álláspontja is, hiszen maga is a jelen jogvita előkérdésének tekintette az ingatlan kiürítése iránti perben csatolt bizonyíték mikénti elbírálását és erre tekintettel indítványozta a jelen per tárgyalásának a felfüggesztését. A hivatkozott perben azonban érdemi döntés nem született, így nem állapítható meg, hogy az alperes más módon, mint a hangfelvétel felhasználásával bizonyíthatta volna-e a felmondás érvénytelenségét megalapozó bérbeadói joggal való visszaélést. A kifejezetten ezt elbíráló ítéleti döntés hiányában kétséget kizáró módon nem tekinthető bizonyítottnak, hogy a felvétel készítésének, illetve felhasználásának jogellenességét az alperes által hivatkozott ok kizárja. A másodfokú tárgyaláson csatolt - az alperes és az (I.) Zrt. által kötött - peren kívüli megállapodás utal ugyan arra a - jelen peres felek közötti - megbeszélésre, amelyen a perbeli hangfelvétel készült, az azonban nem állapítható meg, hogy ez a megállapodás az egyeztetésről készült hangfelvétel, mint bizonyíték nélkül nem jött volna létre.

Megjegyzzi az ítélőtábla, hogy a hangfelvétel alperes által a periratokhoz 4. sorszám alatt csatolt hangfelvételtől készült leirat tartalmából csupán az állapítható meg, hogy a felmondásra azért került sor, mert a felek a bérleti díj összegében megegyezni nem tudtak. Ezt azonban a felperes sem vitatta, s a helyiség kiürítése iránti per jelen ügyhöz csatolt irataiból megállapíthatóan ezt az alperesi állítást a bérbeadó sem tette vitássá. A peradatokból kitűnően a bérbeadót a bérleti szerződés alapján megillette

az a jog, hogy a jogviszonyt indokolás nélkül felmondja. Annak megítélése viszont, hogy visszaélésszerűnek minősül-e, miszerint a bérbeadó a bérleti díj emelésében való megegyezéstől tette függővé felmondási jogának gyakorlását, jelen perben nem

bíráható el, s ez a kérdés a fentebb részletezettek szerint közömbös is a kereset tárgyát képező személyiségi jogsértés kérdésében való döntéshozatal szempontjából.

A perbeli bérlemény önkormányzati tulajdonban van. Az önkormányzat vagyonával való gazdálkodásra, annak hasznosítására, így akár a bérbeadására vonatkozó adatok közvéleménnyel való megismertetése, különösen ha a tulajdonosi jogok gyakorlása nem a jogszabályoknak megfelelően történik, indokoltá teheti közérdekből az ezzel kapcsolatos információk közzétételét. Az előzőekben írtak alapján azonban a perbeli hangfelvétel erre vonatkozó konkrét információt nem hordoz, s olyan információval sem szolgál, amely indokoltá tette volna tartalmának az önkormányzat lakásügyi bizottsága tagjai részére való megküldését, következésképpen a hangfelvétel további, a polgári peres ügy kereteit meghaladó felhasználása sem tekinthető jogszerűnek.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg a jogsértést, s indokoltan rendelkezett a Ptk. 84. §-ában írt, és a kereseti kérelemben érvényesített további objektív jogkövetkezmények alkalmazásáról is.

Alaptalanul kifogásolja az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének viszontkeresetet elutasító rendelkezését is, az ítélet tábla e tekintetben utal az elsőfokú ítélet mindenben helyes indokaira. A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A Pp. 215. §-a értelmében a bíróság döntése nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. A kereseti kérelemhez illetve ellenkérelemhez kötöttség azonban nem jelent jogcímhez kötöttséget (EBH. 2004.1143., BDT. 2007.1580.); a bíróság a védekezésben foglaltakhoz képest más jogcímen is elutasíthatja a keresetet, ha a más jogcím figyelembevételére adat áll rendelkezésre (BDT. 1823.I.). Jelen esetben annak elbírálása, hogy a viszontkeresetben megjelölt tényállítások megvalósítják-e a jóhírnévhez való jog megsértését, jogkérdés, ezért ennek elbírálásához sem a felperes meghallgatására, sem további bizonyítás lefolytatására nem volt szükség, így nem volt akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálva utasítsa el az erre vonatkozó viszontkeresetet. Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, amely szerint a jogi személy képviseletében eljáró személyt - jelen esetben a bérbeadó perbeli képviseletét ellátó ügyvédet - nem terheli polgári jogi felelősség az e minőségében tanúsított nyilatkozatai miatt. Magatartása a jogi személy eljárásának minősül, s amennyiben az nem lépi túl a képviselet kereteit, a képviselő által e minőségében megvalósított esetleges személyiségi jogsértés nem róható a terhére (BDT. 2010.2213.).
Lényeges

ugyanakkor, hogy a felperest a bérleti jogviszonnyal kapcsolatos per tárgyalásán helyettesítő ügyvédnek az a nyilatkozata, miszerint az alperes által csatolt bizonyíték valódiságát vitatja, nem jogsértő. A peres eljárás során tett nyilatkozatok ugyanis akkor sem alkalmasak a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására, ha utóbb e kijelentések a bizonyítási eljárás tükrében nem minősülnek valónak, feltéve, hogy a tényállítások indokolatlanul nem sértőek, bántóak, illetve durván sértő kifejezést nem tartalmaznak (BDT. 2006.1429.).

A felperest megillette annak a joga is, hogy az őt bűncselekmény elkövetésével vádoló alperessel szemben védekezését kifejtse. Ezt a védekezést tartalmazza a szegedma.hu. honlapon közzétett nyilatkozata, s miután az kifejezésmódjában sem indokolatlanul bántó, megalázó, nem alkalmas az alperesi jóhírnév megsértésének megállapítására. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a feljelentés alapján indult büntetőeljárás jogerős - a felperes felmentésével záruló - befejezése eredményeként a sérelmezett felperesi nyilatkozat valónak is bizonyult.

Helytállóan kifogásolja ugyanakkor az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a felperes további, az Önkormányzat Városrendezési, Tulajdonosi és Lakásügyi Bizottságának az alperes által elküldött levélben foglaltakkal összefüggésben érvényesített jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelméről. A felperesi képviselő a 2009. július 14. napján tartott tárgyalásról készült 5. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a levélben tett valótlan tartalmú alperesi közlések miatt a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását is kéri. Az alperes erre vonatkozó érdemi ellenkérelmét a tárgyaláson előterjesztette. A felperes 8. sorszámú beadványában ugyan valóban akként nyilatkozott, hogy e keresetétől eláll, az alperes azonban az elálláshoz nem járult hozzá (10. sorszámú beadvány). Mindezek után a felperes úgy nyilatkozott, hogy e keresetét fenntartja, és 11/F/1. számú beadványában konkrétan, 1-8. pontban felsorolta az alperesi levél sérelmezett kitételeit. Az alperes elálláshoz való hozzájárulásának hiányában a bíróságnak a fent részletezett keresetet is érdemben kell elbírálnia. A felperes 17. sorszámú jegyzőkönyvben tett azon nyilatkozata, miszerint a jóhírnév megsértésével kapcsolatos igényét nem tartja fenn, nem tekinthető keresetmódosításnak, hiszen a felperes a perben több igényt kívánt érvényesíteni: a hangfelvételhez fűződő személyiségi joga, illetve a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésével kapcsolatos igényét. Ezek az igények tárgyi keresethalmazatot képeznek, azokat a bíróságnak külön-külön érdemben kell vizsgálnia az alperes elálláshoz való hozzájárulásának hiányában.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla a felperes hangfelvétel készítése és felhasználása kapcsán előterjesztett személyiségvédelmi igénye és az alperes viszontkeresete kapcsán hozott elsőfokú ítéletet a Pp. 213. § (2) bekezdése alapján részítéletnek tekintette.

A részítélettel elbírált kereset és viszontkereset kapcsán az Itv. jelen perben irányadó 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú eljárásban a pertárgy értéke összesen 700 000 Ft. Ennek alapulvételével az ítélőtábla az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 42 000 Ft-ra leszállította (32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, 4/A. §).

A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviselőjével felmerült, és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendeletben foglaltaknak megfelelően megállapított másodfokú perköltségének a megfizetésére. Ugyancsak pervesztességére figyelemmel köteles az alperes megfizetni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett másodfokú eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

S z e g e d , 2012. március 21.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró